

teigest wäest ennast lahti tehha. Selle farro
libhaga toid sid nemmad ennast mitto näddad,
ja nemmad leidsid setda ni h-a kui hörja
libha ollewad. Temma sure willase nahhaqa
kaitsesid nemmad ennast veel parreminne fülmia
wasto. Nemmad wösid ielle etla ja sened, ja
teggid omma fusejurest übhe Ambo. Et
nemmod sa ennejele noled peolsid saatma, ta-
gusid nemmad nelli naelad, ihksid neid terra-
wals, ja siddusid neid farro-sonkega fuse kep-
pikeste et'a, ja pannid sulled nende teise otsa.

Nüüd olli neil nou fäes, valge karrude
wasto ponna, pöddre ja rebbasid coppa, ja
omma nä'ga waigistada. Janno kustutudu ep-
ölnud neli muid kui wet, mis nemmad siin
ja seal kasi de sees leidsid, ja kui fülm tedda
ollti finni jaetanud, siis suillatosid nemmad
lund omma padda sees, et neil piedi juu ollema.

Meie sare mehhed pannid übhel pärval
wåqqa immels, folme påfessid ferroga tae-
was nähhä, ja folm wikkerek, mis nende
påfeste kohhal setsi. Nemmad ei rećdnud
mitte, mis se peaks ollema. Ugga se tulles

fest, kui need pakkud lossud tule sees fülmia-
wad, kenne läbbi páfesse walquesed ei voi
mitte tungida, waid nende wasto taggasid kar-
gaid. Sesi tulli nüüd, et nemmod nende fülm-
manud teshude sees páfessekujo otse kui peeglis
nägaid. Wahheti wahhel juhtub se fa meije
kohhal, et meie pärval rats eht kalm páfes ed, ja
ösel ni palje kuud näme, mis förwa-páfessefs ja
förwa kudefs, eht liigpáfessefs ja liigkudefs
nimmetakse. Et nüüd páike ennam ei touerud
ja lõpmata widdewik olli, siis I. ngesid meije
willetsid saremehhed Sarbokki (terbutusse) .)
halquesse sisse, mis seal pehhia maal vågga
hirmus on. Sesinnane többi tunnukje fest, et
merri haffab mõðdanema, isekõrrants ham-
maste libha; kes selle halquesse sisje lõngab on
wåqqa nõrk ning feik temma ihho. rommo lõp-
peb õro. Se norem Matros tulleras õnne
perrast miened abbinouud ennese n ele: te fi-
tis omma seltsi mee tele, et nemmod paljo
peaksid kondima ja jooksma, kui hirmus fa-
se fülm peak ollema; siis, üles to, peame
meije rohkesti sedda lussika-rohto sõma, mis